

Posudek vedoucího diplomové práce:

Řízení o rozpuštění politické strany – zkušenosti z české i zahraniční praxe (Martina Schneebergerová)

Předložená diplomová práce má 93 normostran vlastního textu, 262 poznámek pod čarou a 3 strany příloh. Skládá se ze sedmi kapitol, které se dále člení do podkapitol. V úvodu je stručně představeno téma práce a její struktura, následuje obecná charakteristika politických stran a jejich právního zakotvení (kap. 1), popis právní úpravy jejich rozpouštění v ČR (kap. 2), podrobný popis obou řízení Nejvyššího správního soudu ve věci rozpouštění Dělnické strany (kap. 3), stručný přehled obdobné právní úpravy v SRN a SR (kap. 4 a 5), přehled související judikatury Evropského soudu pro lidská práva (kap. 6) a konečně relativně stručný závěr diskutující – *de lege ferenda* – i možnost případného zákazu nástupnických organizací.

Práce má velmi dobrou formální úroveň a kladně ji hodnotím i po jazykové stránce, zvláště s přihlédnutím k tomu, že autorka je slovenské národnosti a píše česky. Diplomantka osvědčila schopnost samostatné odborné práce a s použitou literaturou a prameny nakládá poctivě, o čemž ostatně svědčí i počet odkazů pod čarou. Odkazované zdroje bez závažnějších nedostatků reflektují relevantní literaturu k tomuto tématu, která je dostupná v češtině. Diplomantka pracovala i s cizojazyčnou literaturou, v tomto směru však lze mít určité výhrady: zvláště vzhledem k tomu, že se podstatná část práce věnuje zahraniční právní úpravě (a ESLP), bylo by možné očekávat rozsáhlejší výběr zahraničních titulů.

Obsah předložené práce svědčí o důkladné přípravě a studiu: autorka pečlivě pracuje s primárními i sekundárními zdroji a podrobně popisuje jednotlivé aspekty právní úpravy rozpouštění politických stran. Po mém soudu se jí tak úspěšně podařilo naplnit cíl, který si vytkla v úvodu práce: *„přiblížit aplikaci právní úpravy problematiky rozpouštění politických stran na konkrétní případy, a to jak v českém, tak v slovenském, německém a evropském právním prostředí. Po jejím přečtení by čtenář měl mít představu o tom, za jakých podmínek je možné politické strany rozpouštět, kdo podává návrh na rozpouštění strany, kdo o něm rozhoduje a jaké jsou následky rozpouštění politické strany.“*

V úspěšném naplnění tohoto cíle však podle mého názoru současně tkví největší slabina práce: do značné míry je popisná. Autorka shromáždila velké množství informací faktického i právního charakteru, chybí však jejich analýza. Tomu odpovídá i způsob zpracování komparativní části: čtenář se sice dozví, jaká je úprava v SRN a v SR, skutečná komparace s legislativou a judikaturou v České republice však chybí. Totéž platí o shrnutí judikatury ESLP: v práci chybí její reflexe ve vztahu k rozhodnutím NSS. Vlastní názory diplomantka zaujímá jen výjimečně. Jako vedoucí práce jsem si ovšem vědom i částečné vlastní odpovědnosti za tyto nedostatky.

Domnívám se, že ústní obhajoba může být vhodnou příležitostí část těchto výhrad oslabit. V rámci diskuse bych se proto doporučoval zaměřit na následující otázky:

1. Je dosavadní rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu ve věcech Dělnická strana I. a II. v souladu s judikaturou ESLP?
2. Vyplynoují ze studia právní úpravy a judikatury v SRN a SR nějaké relevantní odlišnosti oproti stavu v České republice? Pokud ano, lze z nich vyvodit nějaké závěry, případně i doporučení pro ČR?
3. Doporučovala by diplomantka zavést zákaz nástupnických politických stran, o němž hovoří v závěru práce? Pokud ano, jaké by měly být konkrétní principy takové právní úpravy?

S uvedenými výhradami práci **doporučuji k obhajobě** a – potvrdí-li diplomantka během diskuse své odborné kvality – navrhuji hodnotit stupněm **velmi dobře**.

V Budapešti dne 8. listopadu 2012

JUDr. PhDr. Marek Antoš, Ph.D.